

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822170884992/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

som glæder sig ved de allerfortræffeligste Forbindelser.

OBERSTEN
(ret og knap).

Saa fremt De maatte have noget mere at tale med min Søn om, maa jeg bede Dem gaa over paa hans Værelse.

VEILCHENTHAL
(rejser sig).

Saa gjerne, Hr. Oberst. (ser paa sit Uhr) Der er for Resten meget knap Tid. (mod Willibald) Jeg ved ikke, Hr. Premierlieutenant? . . .

WILLIBALD
(med et Blik mod Uhret over Skrivebordet).

Jeg kommer til at skrive Dem til, Hr. Veilchenthal. Jeg skal skrive endnu i Aften.

VEILCHENTHAL.

Men det bliver bestemt, Hr. von Rathen, ganske bestemt. De ved, jeg maa vide, hvordan vi kan arrangere det af Hensyn til en anden Forretning.

WILLIBALD.

De har bestemt Brev.

VEILCHENTHAL.

Mange Tak, Hr. Premierlieutenant. (med dyb Kompliment) Hr. Oberst, Fru Oberstinde! (Obersten og

Oberstinden hilse ganske let igen) Hr. Premierlieutenant!
(Willibald hilser.) (Vellieenthal gaar henimod Døren, som ingen følger ham til, bukker endnu engang, gaar ud.)

Sjette Scene.

WILLIBALD

(i halv Uenselig Tone mod Obersten).

Jeg skylder at forklare, at jeg gav hende, Russerinden, de Penge, Dagen før hun blev udvist af Berlin. Jeg laante dem paa Æresord hos nogle Kammerater i Garden, og bagefter maatte jeg gaa til Jøden.

FRUEN

Men paa den Tid troede jeg dog saa bestemt, Du havde brudt med hende.

WILLIBALD.

Det havde jeg ogsaa, Moder, jeg havde det. Og jeg vilde ikke gaa til hende, da hun skrev . . . Men tilsidst —

FRUEN.

Hun kunde jo være gaaet til en af de andre, som havde noget!

WILLIBALD.

Men der var netop ingen anden i Berlin dengang undtagen Schramm, og ham vilde hun spare sig op. Og hun kunde ikke lade sine Leveran-